



De Sint heeft zorgen

SINTERKLAAS ZAT IN DE GROTE TROONZAAL EN LAS IN ZIJN DIKKE BOEK. Hij zette zijn mijter af en wreef over zijn gerimpelde voorhoofd. Er was nog zo veel werk te doen! Hoe meer bladeren hij omsloeg in het dikke gouden boek, hoe dieper de rimpels op zijn voorhoofd werden.

Petro, de oudste van alle Pieterbazen, stond naast hem en keek bezorgd. Er was iets aan de hand. Hij kon het voelen aan het topje van zijn kleine teen. Sinterklaas zette immers alleen zijn mijter af als hij naar bed ging en zo hoorde het ook. Maar nu deed hij het hier, in zijn werkkamer. De Sint had zelfs niet geproefd van al het lekkers op het kleine schoteltje naast hem. Zijn lievelingssnoep lag er voor het grijpen: stukjes versgebakken speculaas, marsepeinen varkensbillen en sigaartjes van suikergoed. Zelfs de kop dampende chocolademelk met het toefje slagroom raakte hij niet aan.

Petro had Sinterklaas nog nooit zo bezorgd gezien. Hij schraapte zijn keel, maar de heilige man keek niet op. Dus neuriede hij zacht de eerste tonen van 'Sinterklaas Kapoentje'. Daar keek Sinterklaas altijd van op. Maar opnieuw geen reactie. De Sint bleef zuchtend in zijn dikke boek bladeren.

Petro grabbelde in zijn zak, waar nog enkele pepernoten in staken. Hij stopte er een stuk of vijf in zijn mond en knabbelde opzettelijk luid op de koekjes. Krasj! Krasj!

Niets. De Sint bleef in zijn boek staren.

Petro nam zijn grote witte zakdoek en trompette een paar keer luid. Tetteretet!

Oef. Sinterklaas had hem gehoord. Zonder van zijn boek op te kijken, sprak hij: 'Wat is er, Petro? Ben je verkouden? Er liggen nog honingpastilles in de lade.'





‘Nee, Sinterklaas, dat is het niet.’

‘Wat is het dan wel?’ Eindelijk keek de Sint op en tuurde over zijn brilglazen heen naar zijn beste vriend.

‘Sinterklaas, u ziet er zo bezorgd uit.’

De Sint zette zijn bril af en wreef over zijn vermoeide ogen.

‘Ach, Petro, ik heb inderdaad een hemelshoog probleem. Er zijn veel meer kinderen dan vorig jaar. We moeten ze allemaal een bezoekje brengen en ik vrees dat het dit jaar niet zal lukken. We hebben nog maar twee maanden om alles in orde te brengen. In sommige huizen worden al sinterklaasliedjes gezongen. Gisteren hoorde ik zelfs het liedje van: ‘Jongens heb je ’t al vernomen, Sinterklaas is aangekomen.’ Een beetje vroeg, als je het mij vraagt. Ik ben nog niet aangekomen, ik moet zelfs nog vertrekken. Maar ja, je weet hoe dat met ongeduldige kinderen gaat. Mijn brievenbus puilt uit van de vele brieven. Pietje Post heeft een grotere postzak gevraagd, omdat hij niet alle brieven kan opbergen. De verlanglijstjes worden ook alsmaar langer.’

De Sint schudde zijn hoofd. Opeens spitste hij zijn oren.

‘Hoor je dat, Petro? Als je goed luistert, kun je ze horen zingen!’

Petro hield een hand aan zijn oren en luisterde gespannen.



In de verte klonken kinderstemmen.

*Jongens heb je 't al vernomen.
Tralalalie, tialalala,
Sinterklaas is aangekomen.
Tralalalie, tialalala,
laat ons zingen hand in hand,
Sinterklaas is weer in 't land.
Tralalalie, tialalala,
tieraralaralie, tialalala.*



Petro keek bedenkelijk. Tja, nu waren ze wel al heel vroeg aan het zingen. Het was nog maar oktober. Tot nu was het ieder jaar gelukt, maar misschien had de Sint wel gelijk. Het werd inderdaad steeds moeilijker.

Vorig jaar waren ze helemaal op het nippertje bij het laatste kind aangekomen. De zon was al bijna op en de haan had al gekraaid. Zoiets mocht niet meer voorvallen.

‘Wat kan ik doen, Sinterklaas? Zal ik vragen aan de Pieterbazen dat ze dubbel zo hard werken? Of zullen we de kinderen wat minder speelgoed brengen? We kunnen ook stoppen met snoepgoed geven. Misschien alleen maar appels en mandarijntjes?’

Dat laatste zei Petro een beetje aarzelend. De gedachte alleen al stemde hem droevig. Een sinterklaasfeest zonder snoepgoed was toch niet hetzelfde.

‘Neen, Petro, alles moet blijven zoals het is. Er moet alleen een extra Pieterbaas komen.’

Petro schrok zich een hoedje. Nog net op tijd kon hij zijn muts opvangen, die op de grond dreigde te vallen.

Al eeuwen waren ze met negenennegentig helpers geweest. Ze waren allemaal met de Sint meegekomen toen hij uit zijn geboorteland was vertrokken!